

הפרות פקדו בו בכל מקום אצל ויהי איין אלא פרס
ואקמת זה הכניס את יסרףל ג"כ כענכס - ולכן ולא
בחס חלסם כו' כי חס לא היה פריעם מלוא אותם פי'
הג"ת שוליס דרך הרץ פלישתים כי קנא אתם היה
מפערות אותם אכל משמת פריעם שהפסקו מקדושתם
בעלבותו לא רנה הג"ת להוליסם דרך הרץ פלישתים
כי קרוב הוא ר"ל זה קאי אפרע"מ משמת שעה מקרוב
הלך פריעם מלכלם והיה פלישתין רוסם עלבותו בחסם
ולכן ויסב כו' וק"ל -

ויקה בישא

את עלמות יוסף עשו כי העבד
השביע את בני ישראל כו' כי הנה
רו"ל אמרו בגמ' ויבא הבית לנשותו מלכות פד הער
כו' ואר אמ' לעשן מלכותו מתם ככנס אלא שר' דמות
דיוקנו על אכיו כו' והדבר תשובה הלא חל' שכל אינר' כך
דכס' ארס רונה לעשות פברה ש"ו ובי יוכה להיות לו
מדרגת הראיה קנה הלא כר' לזה קדוש' ופרישו' גדול
ואך שיד אסם הוא הלך פ"ו לעשות לרכיו שיח' לראוי
כחם לראות את אכיו - ועוד תע"י גדולה ובי יוסף
הנדיק יסוף פולס שבכותו חס חס וקיימים בגלות
המר הנה לוטר עליו כפ"ו ירנה לעשות קופת - אלא
בראה שמת הדבר קד הוא שחיות הקדוש' היו כל ח'
ואמר על מדרגתו כגודע אברהם כהסד יסוף כגודת
יעקב בת"ת - והנה יעקב אכיו פ"ה הי' עובר הג"ת
כענקתו שהוא פ"ה וכל דבר שהיה רוחה לו שומע אג
עושה ואוס' לקל מעטו כהפארו' להכורס כ"ה למשל
אס הים הוכל איים דבר העוב לפד פישב בדעתו זה
המחלל מי הוא כדור ומי נתן טעם העוב כזה המחלל
הלא הכורס כ"ה ואס זה המחלל הוא כ"כ טוב ע"ג
הלא כורס' שכל טוב השעם הו' ככורס' ית"ש איך
קד וחלית וקד הוא ששכ בכל דבר - וכו' הוא טובן
הכסוק ויסק יעקב לראל גס הוא תמים שיעקב הכיו
ע"ה יעשה כואת אלא הפ"ה הוא קד כאשר כתבנו שכל
דבר היטב שראה יעקב אע"ה לא נכת דבר שהוא קל
הדקקות ית"ש ויתעלה ויכלאן שראה את רמל שדיתם
יכת תואר יד מאך הדקיק יעלמו כו' ית"ש על ידס כחל
וזהו הפ"ה ויסק יעק' לראל שהדקיקו' יסוף הקדקדק
רוס

אין מספיק
כי העב"כ
ל גחם את
אין שפע"ס
כו' דרך הרץ
דרך הרץ קנת
לס הכימלך
עו שנסתים
את שטחי
זרם זה הוא
יגסם היגם
אין היכה'ר
יכו לסורם
ס סוף פ'
את העס
זאת כעדר
נוסם עלו
ס סוף גורם
יין מוויגים
מנה יוסף
הוא לקח
מנו כפיוק
יוק וק"ל -
הולך בדרך
ה ולכאורה
ד כמאמר
ליתן טעם
מתקשרים
זה הנדיק
בדרך כאלו
אכל מי
זה הוא
דריקו' איין
מכנים בו
וזהו ויס'
א' משמת

הדפסה ברזולוציה מסך - להדפסה איכותית הדפס ישירות מן התוכנה

נועם אלימלך [ווייסבלום, אלימלך בן אליעזר ליפמאן] עמוד מס': 47 הודפס ע"י אוצר החכמה

וגבולות הוא ע"י המצוק ב"ד בלחור מל"ד צריקש
מבכר"ש מנהל הדין לבנות הרפסמח והו' ומטמ
האלהים מ' העטוס של הכורח כ"ס סבול מנחם
עלמו להגני' בהסתוים סבול נראה פנולמח
כדור ה"ל והבית של הצריק שהוא גורם ולס' כנ"ל
יבסוב לבסוף הכסוף הרם את סכרדלית סבסוף ויחנ
לפני פ' הסירות לפני בעל לבסוף ופירס"ל מ' כנ"ל
פול אלוקמלחם פ' לטמיותן מ' שפיר קשה ירדל
ולכחורם שלל האמסמלחם כל הסבו' שפחו מליחול
יטמו ע"י מ' וברח' פ' דסכסוב הורלכנרדס
פ' וירדלמלח' ככך להי' כ"ל בלשון ולכחורמלחור
הקדושה לסמה' וההנחובו פ' שפכו הסובס' ויסט
מ' סגסוסן הסהורה הקדושה שלסר' לכמה סהיל
פפולח פן ולא כן ה'ומר עלל לבמה' לכס' פ' הסור
דכל העוסק בהורה בקר' כן סורין סירות ממלח
הפוח סיד' שפסבור מלכירוס"נו ליתד תורלספ'
בין סגדול ונין ה'ס דהתור' לקר' יכ סהיינו הנסתר
של ספורה מלח'ים והנל'ס מורא מ'ס רכ'ס עספס
ספולח'ס רכ'ס' והס אורדי ה'ס בהכיות פ' ה'ס
ה'ורד'ס ב'ס הללספול העליון ספכיות כנ"ל רגיל
גל"ל'ס דרסלכ'ס בלוחיות לכה"ע דהיינו בהכנעה
גדולה עוסק מלח'ס במ'ס רכ' ע"ד דה"ל כסס ספול
לסר דנה הנסמח כך מלח'ס שלל ל' כ' והיינו ספול
ספסיה' בהכמ' ומלח'ס' והס עוס' מלח'ס במ'ס רכ'ר'ל
בכנלוח הסורה הנקרה מ'ס רכ'ס כנ"ל עוס'ס סס
מלח'ס לדעה ה'ס לומר לו שלל לופה ע"ד הנ"ל כסס
ספול'ס לומר' סמה רל'ס פפס'ס' דהיינו סור' הסורה
ל' ספסודות סתורה יסנ"כ ס' סרר'ס' דהיינו קטנות
ונדל'ס והס כסס'ס' ללכ'ל'ס ומעט' ל'ס ורל'ס'ס'
סמר לה צריק'ס יכרל'ס ע"ל סמך סמול'ס ספול'ס רל'ס
מריס' ספול'ס' העיקר סור'ס ספול'ס ספול'ס ספול'ס
והס בין מנדול וסין סיס'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס'
סל'ס'ס' סה'ס'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס'
ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס'
ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס'
ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס'
ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס'
ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס'

ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס'
ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס'
ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס'
ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס'
ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס'
ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס'
ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס'
ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס'
ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס'
ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס'
ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס'
ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס' ספול'ס'

האמרים אליהם שיכנו א"ע להתפלל שאלו עת רצון
 כן עם חלה שלה היו במדברות כ"כ עד"ן איהו ברורים
 העיב ב"י שום פכית ואעילו בעת התברותם - והיו
 ויפנו אל המדבר פ"י שאל המדבר הוא התברות היו
 עדיין להם סכנות ולכן והנה כבוד ה' נראה בעק
 באספקלריה שח"י מאיר שם היו ברורים בכל המדבר
 חז"סר יסוד פכיתו וז"ס מחזקותיך לדברים הללו -
זכור את אשר עשה לך עמלק וכו' ראיתא וזכור
 שלמה ימים בלא פיה בלא תורה וז"ל בלא
 עמלק וז"ס כישראל וזה רמזה לט המורה בלא יהיה
 אדם מישראל ג' ימים בלא תורה ח"י כי ע"י יתגבר
 ה"סר פ"י במלך ולכן נרדף הא"ל להתפוק מלך ולפסו
 בתורה תמיד - והיו זכור את אשר עשה לו שהיה לו
 כס ע"י ביעול תורה מישראל ומהר"י היה להתגבר
 ולהתפוק מלך לזמור תורה לשנת - ואתה פ"י ויגע
 עמלק בתורה וז"ל ירא חלה ס' והיה בהכנס המלך
 הוי"ך מסיב פ"י ראויים של אדם הם עונותיו וז"ל
 האדם לשוב להקדש כ"ס למען יבא ויסלק את הוי"ו
 מעליו בלא יבואו ביום פקודתו וז"ל יבואו אומנו לבל
 ל"ע כן הם המסכים הנ"ע כמ"ס ויבא מלך לנ"ס
 את לכה המדבר המתהפכת וכפ"ר הוזה לשוב בתשובה
 שלמה - והיה בהכנס ה' וכו' מכל הוי"ו עש"כ ל"ס
 פ' שהיה סביב להרץ עליונה הוא הנ"ע - אשר ה' כו'
 כרחן לך כפלה שהיה עיקר הנפלה בלי מזרים לרשתה
 שתוכה שתהיה לך ירושה הו תמנה את זכר עמלק
 ה"יט שהמנה את ה"י"ר מעלך מתחת השמים -
 אך העפ"כ לא תשכס שהיה תמיד על זכרון בלא
 יכסול אותך פ"י וק"ל -

פרשת יתרו

וישמוע יתרו כרפ"י וז"ל מה שמועה שמע וכל
 קריעת ים סוף ומלכות עמלק ולכאורה
 הלא מפורש בפסוק כי הויה וכו' ומה בעי רש"י כח
 שפירש עוד טעמים על בואתו - אך נראה שהנה ח"י
 אדם מהקדור נסוב בתשובה ולקרא עמנו לעבודתו
 ית"ש ע"י שראה נסים ונפלאות הנעשים לאשרים כי
 ח"י

מגילות הנבואה וכשמים לישראל הכתובות אין ראיה
מזה הכתובות. קודם שבא אליה ופעל ותקנה הכתובות
קודם שבא אליה הקדים לשאול ממנו מה הכתובות שלו -
וזהו פי' כי יהיה זהו דבר כשיש להם איהו דבר בא אלי
דבר האלו כבר ואמר כי לתקנה הכתובות האלו - זה אמר
בפסטי דל' אהני שופט איך שיהיה הדבר הנדון מושל
ביראת האלקים פי' ומי מושל בי דניק וכמו שהכריח
שופט כך הקב"ה מתנים - ואמר לו יתרו מה העבודה
גדול' כי שבתה נרדף לגיין הכתובות' בני אדם ולפני
לכל א' הכתובות' שלו מושב היה אלה למען מול האלקי'
דל' כבוד האלקים היינו כתבנוהו למדת האלקים שהוא
מרוגע על דברים לנצלם ומנילא יהיה כל הכתובות
ישראל כיון שלא יחלפו הדברים ויהיה דק דהמים ויהי'
כל הכתובות והנו -

כֹּה הִשְׁתַּחֲוִיתָ וְהָיָה
לְאֵלֶיךָ כִּי מִלְּפָנֶיךָ יִסְתַּחֲוֶה קוֹדֶשׁ
 הַלְוִיָּהּ כִּי לְעַתָּה עֲשֵׂתָ הַזֶּה
 בְּיָדֶיךָ וְלִפְתָּחֶיךָ כֹּהֵן וְגֵרֹאֲשָׁה הִטְלָסְתָּ כִּי יֵשֶׁה הָאֵל כַּעֲבָד
 עֹשֶׂה כִּי יֵשֶׁה כַּעֲבָד לְפָנָיו וְלִפְתָּחֶיךָ יֵשֶׁה יוֹם שְׂבוּלוֹ שְׂמֹת
 וְיֵשֶׁה כֹּהֵן כִּי יֵשֶׁה כֹּהֵן בְּיָמָיו וְיֵשֶׁה הָאֵל לְמִלְכָּם
 עַל כָּל הָעָרֹץ וְיוֹם הַהוּא הָיָה הָאֵל לְהַרְבֵּה וְשִׁמּוֹ אֲחֵר
 עַל הַכֹּהֲנִים לָרֶדֶךְ לְהִיטוֹת דֹּגְמָת הַגְּבוּלָה כִּי כָל מִשָּׁה
 שְׂמֵתִיד לְהִיטוֹת שְׂמֵת הַגְּבוּלָה בְּמֵתָהּ בְּיָמָיו כִּי רָדֶךְ לְהִיטוֹ
 עֲבָדָיו אֲלֵל הַכֹּהֲנִים דִּוְגְמָתוֹ וְזֹה הַכֹּהֵן וְיֵשֶׁה הָאֵל לְמִלְכָּם
 לְכֹהֲנָהּ הָיָה לוֹ מִמֶּנּוּ וְהָיָה מִלְכָּם כֹּהֵן אֲלֵל הָאֵל כִּי
 כִּשְׁמֵקָבִיָּה כֹהֵן מִלְכָּהּ עַל הָעָרֹץ דִּבְיָנוּ לְזִקְיָהּ סִיָּה
 הַכֹּהֵן כִּמְלֹךְ לְמַבּוּל בִּירְאָת הָאֵל קִיָּמָה לְעִיל מִי מִשָּׁה
 כִּי לָרֶדֶךְ בְּיוֹם הַהוּא הָיָה הָאֵל אֲחֵר רָדֶךְ בְּהֵשֶׁם יִקְרָא יֵשֶׁה
 כִּמֶּנּוּ בִּיָּהִם הָיָה לְעַתִּיד כְּשִׁיבֹה הַגְּבוּלָה בְּמֵתָהּ בְּיָמָיו
 וְכֵתֵם וְכֵתֵם לְמִדְרָגָה זוֹ שִׁימָלֵךְ דֹּגְמָת הַגְּבוּלָה הַכֹּהֵן
 וְגֵרֹאֲשָׁה שְׂמֵת עָלֶיךָ הַדְּבָר הַקָּדוֹשׁ כִּי כִשְׁמֵתִיד מִתְּחִלָּה
 לְדֹבֵר דְּבָרִים אֲזִי עָשִׂיתָ פְּעוּלָה שְׂבָל הַגְּבוּלָה וְזֹה
 רוֹבֵצַת הַגְּבוּלָה - וְזֹה שְׂמֵתִיד הַכְּסוּק דְּבָר דְּבָר לֹא
 הָאֵל עָבַד עָלֶיךָ רָדֶךְ כְּשֵׁתִיד בְּדֹבֵר יִתְּנֵם הָאֵל הַתִּיב
 עַל הָאֵל כִּמֶּנּוּ עָלֶיךָ רָדֶךְ בִּיָּהִם לֹךְ תַּעֲבֹת עַל הַכֹּהֵן כִּמֶּנּוּ
 הָיָה לְעַתִּיד בְּמֵתָהּ בְּיָמָיו כִּי כִשְׂמֵתִיד הַכֹּהֵן הָיָה -
 וְזֹה וְשִׁמּוֹ לְרֶדֶךְ דְּרִיָּשָׁה לְעַתִּיד לְרִיָּשָׁה שִׁמֵּת הָאֵל שְׂמֵת

[illegible]

האלהים דהדרק הגדול נקרא בשם משה ויהוה יס לו
מקרינה יתירה מהנדיק' הסכרי' לעי' סגול' לטוב' ולמור'
העליונים - ויקרא חליו' ה' ויקרא הוא לשון סיי' - כח
תאמר לבית יעקב דהיינו הנדיק' שעדיין חס' גם במדרג'
עליהם לתקן הסכיה הנקרא כח חגיד לבני ישראל
דהיינו הנדיק' האמתים אשר בשם ישראל יסגל' עליה'
קובה לעשות עבודת יתירה וכבדה שקשה כנדיק' והוא
והמן כורע גר דהנה ע"י המן סכתן להם הש"ת היו
באים להורכות גדול ולמדרג' גדולות - רמזו גר ככל'
והגיד לבני ישראל - ויקראו שמו מן ר"ל מ"ן טוקבין
שהיו מעלין מ"כ ע"י המן - ואמר הש"ת אתם ראיתם
אשר עשיתי במצרי' דהיינו שהתפלג' ממדרג' למדרג'
דהנה כתיב מה ה' אליך שאלך מעמך ודרשו רז"ל אל
היק' מה אלף מלה שייב אדם לדרך מלה ברכות
בכ"ל יום - י"ל הסירוש כך דהנה מ"ה רמזו לצולמות
העליונים שם של מ"ה וחמרו חו"ל קלל יתפיל לעלות
מיד למדרגה עליונה לשאוף יראה מהולמות עליוני'
כ"ה מתתא לעילא דהיינו שיתפיל ממדרגה תחתונה
לראות רוממות אל ממלה ברכות ב"י תכל ברכה יס
לראות רוממות אל עד שיעלה אה"ל למדרגה עליונה
והוא אל תקרי מה אלף מלה שייב אדם לדרך מלה
ברכות כ"כ כל מתתא לעילא - והוא אתם ראיתם
אשר עשיתי למצרים ר"ל שהתחלתם לראות רוממות
אל ממדרגה תחתונה דהיינו ממה שעשיתי למצרים
ואשא אתכם על כנפי נשרי' פי' עבד זה זכותם לשאת
אתכם על כנפי נשרים מלשון פירות הנשרים דהיינו
צולמות שהם נשרים תכל מב"י סיונים ופנים סיו -
ואח"כ אתכם חל"י -

ועתה אם שמעו כו' שמעו הוא שם דבר שהיא
לשון הנסתר אלינו לטובה והיינו אם תהיו
דבר הנסתר והנעלם סיינו שאל תחוסו על עמיתכם
כלל להחזיק א"ע לשום דבר מה דק תהיו ככתי' כחל'ו
חייכם כלל און - תשמעו צקולי' פי' תוכו לשמע קולי'
דהיינו קולו' וכרחי' עליונים סיי' ה' ליריחו' - וסמיתם
את יריתי פי' שאתם תשמרו את כל העולם ע"ד אם
לק בדיתי ונתם וללה כו' כמלא כל העולם נקרא בשם

ברוך

בני ליה
גו כסאר
גית כהאי
הוא מלך
מה מלך
לחומות
מקדש
מלך כ"ה
אל טובים
כ"י כיהא
טוב ואל
כמהמלו
הקדוש'
מ"כ אט
דר ארם
שהם
מלך דאלם
מה יעמט
ת יסוד
מלך כיון
פי' אפר
סותו את
דמכרים
יה מלך
מלך כ"ה
כמהדות
יכו סאה
גס ע"י
שמונה'
דהיינו
ר"ל ע"י
גאה יגל
לסגור
זה חוכים
ס חוכים
יעלה אל
ט

ד'הס'ה ה'תש"ס י"ב לו כ'כ'ת ד'ו'ס' מפ'ג'צ'י'נ'ה פ'ח'ד'ר'ה - ת'כ'ו
ו'י'ס'כ'ו'כ'נ'ד' ה' פ'ר'ש'ס' ה'פ'ר' ל'ל' ס'כ'כ'ר'ו' מ'ל' ה'ש'י'ת' ה'ח'
ל'ס'כ'ן' ע'ל' ה'ר'ש'ס' ס'כ'ל'ה' ה'פ'ג'צ'י'נ'ה' ס'ל' ה'פ'ח'ד'ר' - ה'ש'י'ב'ר'ס'
ו'ה'ס'כ'ע'ו'ה' כ'ס'כ'ע'ו'ת' מ'ס'ד'ר'י'נ'ו'ת' ת'ח'ת' א'ו'ת' - ו'ה'ו'
ו'ת'י'ל'כ'ו' ר'ל' ס'ע'פ'ה' ל'ס'כ' מ'צ'מ'ד' ו'מ'ל'כ' ד'ה'י'כ'ו' ה'ס'כ'ע'ו'ת'
ת'ח'ת' ה'ר' -

[illegible]

[illegible]

וְאֵלֶּכָּהּ וְהִנֵּה הִיא שָׁמָּה כְּקִדְשָׁהּ בַּת לִירָמְיָה
 וְהִיא כְּהַנְּתוּם כִּי יִמְנוּר אִישׁ וְהָיָה הַקְּדוֹשִׁים שֶׁנִּקְרְאוּ ה' אִישׁ
 מִלְּפָנֶיהָ - לְהַנְתֵּהּ הַלְלוֹתָהּ בִּי יְיָ וְשֶׁנֶּחֱדָהּ - לֵאמֹר
 תִּלְכֵּהּ בְּכֹלֶהּ הַטְּבָרִים - בְּרָאשֵׁי אֵיבָרִים פִּי אִשׁ מִיֹּד
 תִּקְלָקֵל אֶת הַטְּבָרִים - בְּזֶן בִּלְכִיל - שְׂנִיִּים בְּרָאשֵׁי אֵלֶּכָּהּ
 בְּרִיבִים וְגִיד הַחַיִּים בְּכָלֹל תִּרְדֵּךְ שִׁמְנוֹר עֲדוּל שֶׁלֹּא תִתֵּן
 וְהָיָה לְהַחֲסֵה בְּכֹחַ הַשְׂמִימָה שֶׁלִּילָה וְהָיָה מִיֹּד תִּתְלַקֵּם
 וְהָיָה מִיֹּד בְּרָאשֵׁי אֵלֶּכָּהּ תִּרְדֵּךְ גִּרְמָה גִּלּוּת הַשְּׂכִינָה שֶׁלֹּא
 תִּלְכֵּהּ מִן הַגִּלּוּת הַזֶּה - וְגִבְתָּהּ תִּלְכֵּהּ אֲחֵרָה בְּכֹלֶהּ וְדִרְשׁוּ
 מִן הַמִּקְרָא שֶׁתִּלְכֵּהּ בְּשֵׁם יְיָ וְגִבְתָּהּ רַעֲמָה קִטְוָה וְלִיבֹבֵל
 הַגִּלּוּת - דְּהֵיטֵן כִּלְשֵׁר יִתְקַן יִשְׁרָאֵל הִיא הַשְּׂכִינָה קִטְוָה
 וְהִיבֹבֵל הִיא הָעֵצָה מִן הַגִּלּוּת הַשְּׂכִינָה - וְעוֹד מִגִּבְתָּהּ מִלִּיבֹבֵל
 הָיָה לְבָרִים שֶׁתִּלְכֵּהּ בְּשִׁמְכֶם - רַמְזָה עַל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה
 אֲשֶׁר הִקְנֶה לָהּ בְּשִׁמְכֶם - עִיר שֶׁאֲמַרְנוּ מִיֹּד לֵאמֹר הַתּוֹרָה
 קִטְוָה אֲלָף בַּת מִנִּים כו' - מִיֹּמֵינוּ הִיא לִשְׁמֹן - מִיֹּמֵינוּ
 הַמִּשְׁתַּדֵּת וְיֵשׁ לִמְנַחֲסֵי דְבָרֵינוּ הִיא לֵאמֹר הַתּוֹרָה מִתְקַיֶּמֶת
 וּמִקְוֵבֶלֶת לִכְכֹּן יִתְבָּרֵךְ שִׁמְנוֹ לַעֲשׂוֹת כַּחַת רוּחַ לְפָשִׁיטָה
 אֲלָף בְּשִׁמְכֶם - פִּי - אֲלָף שֶׁמֶעֱלֶה רִישׁ כִּיפּוּס בְּכָל מִינֵי
 בְּשָׂמִים קְדוֹשִׁים וְטָהֳרָה וּבְרִיאוֹת וְהִירֹחַ חֲרִיטִים שֶׁלֹּא
 הֵיכָל בְּפִיָּהם שֶׁהִיא הַלְלוּמָה הַתּוֹרָה הַעֲלָה בְּשָׂמִים לְרִישׁ
 כִּיפּוּס לְפָנָיו שֶׁהִיא שִׁמְנוֹר פִּי וְלִשְׁמוֹ מִכָּל דְּבָר רַעֲמָה
 בְּהוֹרָה הַזֶּה עוֹשֶׂה כַּחַת רוּחַ לִיִּירָמְיָה לַעֲלֹת הַשְּׂכִינָה
 מִהַגִּלּוּת וְיִתְלַבֵּן אֲשֶׁלֶּת עֲלֵמָה בְּמַהֲרָה שֶׁיִּמְנוּר אִישׁ - ר' **וְכִי יִרְבִּינוּ**
 דְּהֵלֵךְ הַשִּׁיטָה כִּיָּה כְּתוּב כִּלְשֵׁם שְׂנֵי יִרְמִיָּה
 יִשְׁטוּ וְיִתְהַיֵּר וְשִׁנְיָהם נִקְרְאוּ הַשִּׁיטָה הַשִּׁיטָה הַשִּׁיטָה הַשִּׁיטָה
 יִתְגַּבֵּר הִיטָה"ר עַל הַדָּם הַזֶּה נִקְרָא אִישׁ כִּדּוּק רַמְתָּה לִילָה
 נִקְרָא הַזֶּה וְהָיָה אֲשֶׁר הָיָה וְהָיָה אִישׁ - וְהָיָה דְּרִישׁ
 לְעִבּוֹד הַשִּׁיטָה בְּשִׁיטָה יִרְמִיָּה הָיָה בְּכָל לִבְכּוֹ בְּשִׁיטָה
 בְּרִישׁוֹ בְּמַהֲרָה בִּיטָה וְכִיפּוּס - הִיא כִי יִרְבִּינוּ אֲנָשִׁים
 פִּי הִיטָה וְהִיטָה"ר כִּשְׁמֵהּ גִּבְרָה זֶה עַל זֶה וְהָיָה אִישׁ
 הִיטָה"ר מִזֶּה בְּרִישׁוֹ נִקְרָא אִישׁ אֲתֵרָה רַעֲמָה בִּיטָה הִיטָה"ר
 כִּי הָיָה שִׁיבּוֹשׁ אִתּוֹ לְכַסּוֹת אֲחֵרָה גִּבְתָּה אֵל קְדוֹשׁ בְּקִרְבָּהּ
 רַעֲמָה מִלִּיבֹבֵל כִּי כִלְשֵׁם עוֹבֵד בְּשִׁיטָה יִרְמִיָּה וְעַל הַיִּירָמְיָה
 יוֹכֵל לְכַסּוֹת אֶת יִשְׁרָאֵל וְהָיָה הַכְּתוּב - בְּרָאשֵׁי אֵלֶּכָּהּ
 הַתּוֹרָה כִּלְשֵׁר כְּתוּבָה לְעֵיל דְּרִישׁוֹתֶיהָ הַתּוֹרָה נִקְרְאוּ
 לְבָרִים

[illegible]

לא השאף שמתן צוה דה"צ שהי"ה"ר עמר' לוהנד' לעשות
מנוחת בה"ב רובם שיה' לה' תאמנו לו, אל תשה דין עם
דש' לבית' עד פתח פי' אם תעש' פ"ו הנחתם בשיחור
עם סי' ה"ר, כפי יד' הוא עד פתח פי' שחמור, עול'
ומסעין ויהיה עך לפתחם את המנוח' היות מלך יבשית
כתקנה, וחסור יצא חכמי ידש' דמו על יבש'ם
ויש'ם כי ריבון שלום ויתחבבו יחד כ"ל, ויהיה
שקוב מנהל כיוצא, ומנוח' חסד הרה' הדרס' מה
יבש'ם מלות עם ה"ה"ר מ' צורב בטוב ודע' דאי' בטוב
מלך מלות שחינו מולך בהם שום פסרון ועל' לגבות'ם
חינו משנים לעמוד עליהם והוא כלש' הרה' פי' שש'ם
הרה' עמל' משח"כ עם מלכ'ם בשמה מלכות בגל' יעו'
אז' הוא מנהל את האש' הרה' מ' לו העמל', ויאלו ילד'ם
פי' שחל'ם ילד'ם דהיינו עש'ם עש'ם שום עיקר
תגלות' ה"ה"ר וק"ל.

אב. סבול תהבול בלמח רעד וכו'. דהכחשת נקרא
שמה דהיינו לבוש. והבורא צ"ה בקרא רעד
כדאיתא בעשרה וזו מהשבין עד ספראן אמר אסורא
ע"י. ואמר אכתוב חס פ"ו סבול תהבול את הנשמה
שבתן לך הקב"ה הנקרא רעד דהיינו אסורא ותקבל
ותבטול כנשמתך ותתמשך אל"ל כשמתך בין הקליפות
ד"ל. עד כאן השנה שבתו לו פ"י לא תתפל מיד
הסודות. מרת פסידות בהתלבכות לא והנה דיות. דק
את קילה ל"ד לתקנות פאר עוות ולכבש כתמיז אשר
עשה בהנשמות ואשר דות למשל למבטל איה תמלז טוב
ככל איני תבלין. דק אלא היה קוטר מלאשור האמל
מלה מערב בו פהנין או אפר. והנה התבטיל הוא טוב
למאכל. דק בהגות השפנים והאפר בכל פעם לתוך
הפה וירבש פסלך שינוי אוי סרתי הארץ האוכל האוכל
הוא וורק את המאכל מתוך ידיו כן הדר אף הארץ
אמות וקלקל והנה לעסוק למאכל טוב להטורא כ"ה עס
התעורבות סמך עורפים לו כפשו אוי לזוטה כושה
וכלימה אלא כיצד יבשה. עד כאן השנה קדש שיכל
לו הסהדות והתבטול תבטלו לו פ"י תשיב את הנשמה
להטורא כ"ה לתקן ולכבש אותה.

ה הוה נ"כ
מבנות, רחוק
הוא שאל
רר לנעם
ל שור זה
רהיו
קפה כנ"כ
תם תשנ"ב
שמהתכל
ועל
מנות
אלה שאל
להשנים
מנהת
זה מנכה
לר שנוק
קום שלם
לה ורמז
ל הליה
כל הבור
הוא מכה
בהה מבר
ים שהות
לכל
ר נמנות
כנות חכו
כנות
ידועות
לם הדין
יתן סיוע
שלה ירה
זה ובשר
הטוהר
רפה לא
רה רחוק

אמרי רבו ביה זרחה לרבי הוא הכריז הנקר' כנשיא
הדרג' עליונה וע"י אור קדושהו היה וסלול' כיוצא
וגור' יפוח קב"ה ושכנתו בגלות במד' הוא ואמר
התנה שבת מיום בשבת ב"ד יושבין בע"רות רמז על
ב' מקדשים שהיה הדין שורים בתי"רות א"י בעולם
ובמקדש' שלם היה לו טענת בתול' ר"ל כישר המלא'
המלא' בדיקים כאלה' איהם זהב טהרות לעשות את
השם. הטהרה' בתול' מקדשים להקדש בתול' בטהרה
כמאן היה משכיל לבד' ר"ל אזי יהיה מקדש להדינים
אזי על העלי' ותקדשה על הרגלים' זהו שהתורה
הקדושה מלמדת אותנו על נוכח' יסוד המכה ביוצר
האמיתי הוא ע"י התורה הקדושה הלומד' לשמה
הנה כי יבנה אים בתולה יבנה לשון יבוי דהיינו
שאלו הכריז אשר ייפה את השכינה להקדש
בתולה' א' אשר לא ארוסם הנה על' לעבור תורה לשמה
ע"ה דא"תא בנמ' בל' הלומד תורה פני עם הארץ
כנ"ל בעל' ארוסו בפניו שנאמר תור' בזה לנו
מזה מורסם אל' קרי' מורסם אל' מאורס' ולעבד' דברי
הקדושים' י"ל שרמז על' הלומד תורה עם אלה' בניות
היו לשם קונה הקדש שלא לשם שמים והיינו פני עם
הארץ דהיינו שלומד כיו' להנמיכ' מנמל' התגאור' ולהשתרר
על ע"ה קוי הוא כנוע' ארוסו' אכל' הכריז שלומד
תורה לשמה שלא לשם בניה הקדש אזי הו' מיהר שם
היה כ"ה וזה אשר לא קורסם פי' שלא למד להיפנות
פ"ה איהם כנוע' הקדושתו רק שלמד לשמה אזי הוא
שמה לשמה' ונכבד עמה' רמז להקב"ה ושכינתו
ואמר הכתוב' אהר' יתהרהב פ"ה ע"ה ב"ד פ"ה יתהרהב
מאד יתנהגו ע"ה אל' שמים ע"ה אהר' פ"ה זכור
מכיל' כו' וליד' רום הקדש עד מאד' המהול' וליד'
ורום ציפור' לו לאשה רומז' שיפוע' בעבודתו שיבין
לי תידקדש' ככל' ביומק' הקדש בשם זכר והתנמל'
קדש בשם קדש' והתנמל' להקדש פי' ש'נים הנהגות
לו ר"ל ביוצא' וכן בכל' ביהם אשר חוכד' את שמי
ולא יאמרו אהר' תזכור את שמי הנה על' ובכחות שמי
צדיק' שם רמזים' בטהר' אזי אכל' אל' וברכשו
חב' וזכור' את יום השבת לקדשו שכל' פריש' שבת קדש'
לכבוד

[illegible]

אלהם מפנין עליו בהם ומעמר א"ע מעדת רשות
יכול הקב"ה לשכון לזה העולם דהיינו ע"י שפחה מרכב
להסכיב וזהו ועשו לי מקדש ר"ל שתתקנו ח"ע כפרו
כדי שאלמסון בתוכם וראש על המדות רשות הוא מעדת
שקר ככל מדור רעות הם נזר מדת המעט וכשפויק א"ע
במדת המעט וישכר אלמט ממדת שקר עד תכליתתה הוא
ממילא הוא מפניק א"ע במדות שפחות ומעמר עלמט
ממדת רעות

וזהו ועשית קרשים למשכן ור"ל שאלותיו קרש הוא
אותיו שקר ותינו שחשבר עלמך אמרת שקר
עד תכלית ולפוק עלמך במדת היפוך כמו קרש הוא
היפוך אותיות שקר עד שתעשה פלמך קרש למשכן
דהיינו שתהיה מרכבה להשכינה כג"ל עשר אמות
אורך הקרש ר"ל שדבר שהוא אורך ה' שהוא דבר שאין
לו סוף יכול לקרות לו כשם אורך הכל רחב הוא דבר
שיש לו סוף וצריך לומר כמה הוא רחב

וזהו רבי'כלן עשר חטות אורך הקרש דהיינו בדבר
שאיין לו סוף והוא בדבר רחבי שאין לו סוף
ונקרא אורך קרחה שתעבור אותה באמות שלמות
בכל עשר עולמות

ואניה ופ"י חנה רחב הקרש ר"ל מדרגה הגאמי
שהוא דבר שיש לו סוף ונקרא כשם רחב
לגבי הדבר הרחבי תראה שהעש' באמות פלח'סתכל
ותתב'או שחר בגמ' תראה שגלה ממל'חאותך בשל'מל'
שתי ידות לקרש האחר רחיתת בגמ' הארי מ'י שכל
לכאן ותלמודו בידו וק"ל רחיתת בגמ' גדול תלמודו
שמביא ליד מעשה ונמלא תלמודו הוא גדול כשכל ע"י
לדי מעשה ובעוה"ז אם חנו רואים לאדם שלומד
אין חנו יכולים להכפיף אם תורתו עוכסר להביאו לדי
מעשה וביקר רוב המעשים כשם ע"י היר' והיו אשר
מי שכל לכאן ותלמודו בידו דהיינו שהתלמוד מביאו
לדי מעשה

ועפ"ז יס לפרש שתי דו' לקרש האס' דהג'נכרה האר'
בשתי דו' יד ימין ושמאל כדי להרחות לאדם
הבחינה אם להימין או להשמאל וגם להגיד הימין ע"י
השמאל לעמוד בשני יד' להסכים השמאל תחת הימין
וע"ה

דומה
הקטוב
ימנע
ד' וספית
ממשכות
ל' סיכוב
כוד שני'
נולמן על
הקערו'
אל'טופס
ב'יהן לך
י'ר' א"ע
י' ועשית
להסכיב
שקרא
ל' ארבע
ב'ו פי'
ל' ארבע
ל' אכלתו
הקדושה
ל' רגליו
ל' ארבע
ל' המעט
ל' וק"ל
ל' כתיב
ל' דחית
ל' ור"ל
ל' פשרת
ל' שחער
ל' ומרה
ל' המדות
ל' מרכבה
ל' ק"כ
ל' ק"כ
ל' ור"ל
ל' שוכות
7

זהו רמז למה שאמרו סו"ל עין יפסא אחד מארבע
עין רעה אחד מששים וכיכבים אחד מהמשים
לכאור' עין רעה אינו נוח כלל אך הוא רמז לו כרינו
הכל עין יפסא רמז להצדיק הממשיך העד כסדר' ע"ר
הכל יפסא רמז ודוקב כל ריעה הוא חרבע באמה
וממלא הוא ארבע' עין רעה רמז להצדיק השכי ריותן
עין כקיק' להמתיק הדינים רעים וזה רמז א' מהמשים
ע"ר ראיהא בספר למה שאכן אומר ה פברכת כריים
רמז' ע' הלוס הממשי הטעם שהמלוכה א' מהמשים כנבואה
והכריים ה' כלו נבוא' במטעם זה אסור להכרי כל כרי
הממשי ככסבי' אורה כידיה' ולכן הכי אומר י' רמז' ע'
כרי להטל החלוט ככס' וכן הצדיק הממשיך דיינים
הוא כרי להמתיק כמורסם וכמלאים בעליים כמשים
וזהו מ"ם וסמ"ך בעלות כים היו עומדים כי מ"ם
רמז לעין יפסא הדיק הממשיך כלו כסדים וסמ"ך
רמז לצדיק הממשיך הדיק ככ"ל : ככס' היו עומדים
לשון הרימו כס דהיינו שהצדיקים הללו כריין לעלות
ולכנביה הדבר הזה למעל' למעלה : וזה רמז שכללות
שהלכות קודם הרעל לא היו רק לוס אכר שאז לא היה
צריך להמתיק הדינים ואכר פעם העגל שאוחזת בכל
הוא כרי' גזל לשון הרע מהכלקו הלכות ונעשו סמטה
מול המטה דהיינו במש דברות הם כלו דבוקות חנכי
ה' וכו' והמטה דברות שהם לא תניף כל הם הנוגע
לכריות ועומדת שטח היה כס להס' תלהיות לה אחי'
לכו כרי' להמתיקם : וזה רמז ג"כ שכל לוח' שכתחלק
רמז לשכי הצדיקים הכל האכר הממשיך כסדים והשכי
הקלקל סיו ועומד כנבואה להמתיק הדינים כלל והוא
מ"ם וסמ"ך שכללות כו' : דים כריק הממשיך א"ע
בעבודתו שאוחז בשכי המדרין' שממשיך כסדי' וממשיך
גבורה וזה ככרא כיטובי שהוא עמוצע בין ב' סדרות :
זה כיטובי אחד מהמשים שהוא כלול מהמשים דהיינו
ב' מדרגות הממשה שכללות' הכלל שכל דבר הוא כלול
משכדה וכמלא הוא פמשים : והוא כס' וס' ע'לו כמ
וכרס' : וכל אכר מהמשה שהיו יסראל כיכבים ככ"ל :
וזה שאמר כנון אלו כיכבים ואמר ליה לא שדיה פיר
כ"ל כרי' פיר כשאתה ציורי ואתה כריתיק הדינים
ולא

מקרא פיר
אברהם פל'
מה דהיינו
ממיות אל
רמז אכר
גדולה :
ו לרברינו
גרא גמר
וי"ת ב"ה
לש אמות
מ"ם מ"ם
ת ככס' היו
מ"ם הרעוב
ל"ם בלמ'
לל הפסוק
גמ ורופב
ה אל שול
ר' דים כריק
וזה רמז
ככס' אכר
הכסדים
כ"ה וכ"ס
והכס' כו'
ו וכלצדיק
רפמים :
היו' כ"ה
ו סיתמלא
ו שמשנף
י זה הוא
תי עשרה
אכר עשר
אכר וזה יס
ה ה' פועל
לפי דמנה
כנ"ו המדר
בן שעושה